

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 26. септембар 2012. године

Предмет бр. 90/10

Душанка ДОДИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 26. септембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 26. марта 2010. године и уписана је истог дана.
2. Дана 26. маја 2010. године, Комисија је од жалиоца затражила додатне информације. Дана 28. јуна 2010. године, жалилац је доставила свој одговор.
3. Дана 11. новембра 2010. и 25. јуна 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од г. Живојина Јокановића, правног заступника жалиоца, у вези са предметом жалбе. Дана 25. јуна 2012. године, г. Живојин Јокановић је доставио свој одговор.
4. Дана 25. јуна 2012. године, Комисија је затражила додатне информације од Окружног суда у Гњилану и Окружног суда у Приштини. Дана 27. јуна 2012.

године, одговорио је Окружни суд у Приштини, а 5. јула 2012. године, то је учинио Окружни суд у Гњилану.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

5. Жалилац је мајка г. Александра Додића.
6. Жалилац наводи да је у њеног сина пуцано и да је он убијен 30. априла 2001. године у месту Витина.
7. Двојици мушкараца је суђено за убиство пред Окружним судом у Гњилану. Један је проглашен кривим за убиство, док је други ослобођен оптужби након жалбе.
8. Жалилац наводи да је, након окончања суђења, дала инструкције свом заступнику у овом предмету, г. Живојину Јокановићу, да поднесе захтев за надокнаду штете за губитак њеног сина. Жалилац наводи да никада није добила одговор Окружног суда у Гњилану вези са тим захтевом. Окружни суд у Гњилану и Окружни суд у Приштини потврдили су да од жалиоца нису добили никакав захтев за надокнаду штете.
9. Дана 9. децембра 2008. године, одговорности УНМИК-а у области полиције и правосуђа на Косову су престале, а Мисија владавине права Европске уније на Косову (ЕУЛЕКС) преузела је пуну оперативну контролу у области владавине права, након саопштења председника Савета безбедности Уједињених нација, 26. новембра 2008. године (S/PRST/2008/44), којим се поздравља даље ангажовање Европске уније на Косову. Између 9. децембра 2008. и 30. марта 2009. године, сви списи кривичних предмета које су поседовали Одељење правде и полиција УНМИК-а предати су ЕУЛЕКС-у.

III. ЖАЛБЕ

10. Жалилац тврди да је УНМИК одговоран за убиство њеног сина јер је УНМИК пропустио да му пружи одговарајућу заштиту. У том погледу, Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на кршење суштинске обавезе сходно члану 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).
11. Жалилац такође тврди да одлука о захтеву за надокнаду штете није донета у разумном року, чиме је прекршено њено право на судску одлуку у разумном временском року, загарантовано чланом 6 § 1 ЕКЉП, као и њено право на ефикасан правни лек, загарантовано чланом 13 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

12. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

Наводно кршење члана 2 ЕКЉП

13. Жалилац наводи да је, у време када је њен син убијен, УНМИК био одговоран за одржавање мира и безбедности на Косову. Жалилац стога сматра УНМИК суштински одговорним за заштиту живота њеног сина.

14. Комисија подсећа да, сходно члану 2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, она има надлежност једино над „жалбама које се односе на наводна кршења људских права до којих је дошло 23. априла 2005. године или касније или су произашла из чињеница насталих пре овог датума, при чему су поменуте чињенице проузроковале континуирано кршење људских права“.
15. Комисија напомиње да се убиство г. Александра Додића догодило 30. априла 2001. године. Комисија такође сматра да је смрт г. Александра Додића била тренутан чин, из кога не произилази континуирана ситуација (видети случај *Чакир и остали против Кипра*, одлука Европског суда за људска права (ЕСЉП) бр. 7864/06 од 29. априла 2010; видети такође случај *Алојан и Надријан против Русије*, одлука ЕСЉП бр. 11680/03 од 11. октобра 2011). Према томе, узимајући у обзир догађаје који су, нажалост, довели до смрти г. Александра Додића, Комисија мора закључити да жалба подносиоца пријаве према члану 2 лежи ван оквира надлежности Комисије *ratione temporis*.
16. Комисија стога проглашава овај део жалбе неприхватљивим.

Наводно кршење чланова 6 § 1 и 13 ЕКЉП

17. У складу са чланом 3.3 Уредбе, Комисија проглашава неприхватљивом било коју жалбу за коју сматра да је некомпатибилна са људским правима изнетим у инструментима људских права у оквиру надлежности Комисије или за коју сматра да је очигледно неоснована.
18. Жалилац се у својој жалби позива на захтев за надокнаду штете за који тврди да је поднет Окружном суду у Гњилану. Међутим, Комисија не може да пронађе доказ да је такав захтев икада поднет било од стране жалиоца или њеног заступника.
19. У таквим околностима, Комисија сматра да овај део жалбе није поткрепљен доказима па је стога он очигледно неоснован.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући